

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2855/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 1.Pkf.50.641/2025/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Grád András ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Pkf.50.641/2025/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, az Abtv. 43. § (1) bekezdésére figyelemmel. Álláspontja szerint a támadott bírósági döntés sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt magán- és családi életéhez fűződő jogát, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.
- [3] 2. Az ügyben eljáró bíróságok által megállapított tényállás a következő. Az indítványozó és a nemperes eljárás kérelmezettje között nagyszülői kapcsolattartás rendezése iránti nemperes eljárás során, a [...] Megyei Kormányhivatal [...] Járási Hivatala [...] ügyiratszámom hozott elsőfokú határozatot, amelynek értelmében az indítványozó, a határozatban megjelölt helyszínen és időpontban, felügyelt módon volt jogosult az unokájával a kapcsolatot tartani.
- [4] A feleknek nem sikerült együttműködniük egymással, ezért az indítványozó kapcsolattartás végrehajtása érdekében polgári peres eljárást indított az elsőfokú bíróság előtt, elmaradt kapcsolattartás pótlása céljából.
- [5] Az elsőfokon eljáró Szentendrei Járásbíróság megalapozottnak találta az indítványozó keresetét, és a 17.Pk.50.012/2025/7. számú végzésével elrendelte a kérelmezőnek a kiskorú unokájával 2025. december 12. napján 14–15 óra között esedékes elmaradt felügyelt kapcsolattartás pótlását. Felhívta a kérelmezettet, hogy az elmaradt

kapcsolattartást a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb 2025. június 12. napjáig biztosítsa.

- [6] A kérelmezett fellebbezése nyomán eljáró másodfokú bíróság a támadott 1.Pkf.50.641/2025/6. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette.
- [7] A két bírósági döntés közötti érdemi különbség úgy foglalható össze, hogy az elsőfokú bíróság szerint az indítványozó a polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bpnp.) 22/B. § (3) bekezdése alapján az *elmaradt kapcsolattartás pótlása* iránt indított pert, míg a másodfokú bíróság szerint az eljárás a *jövőben esedékes kapcsolattartás* rendezése érdekében történik. Ez a különbség befolyásolja a perindításra nyitva álló határidő számítását: utóbbi esetben az indítványozó beadványa elkésett.
- [8] A másodfokú bíróság tehát megállapította, hogy a kérelmezőnek a kérelmét a Bpnp. 22/B. § (3) bekezdése alapján a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésétől, azaz 2024. december 12. napjától számított 30 napon belül kellett volna benyújtania. Mivel azonban a kérelmező a 2024. december 12. napján elmaradt kapcsolattartás vonatkozásában 2025. január 17. napján terjesztette elő a kérelmét, a kérelem elkésett, ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés *i*) pontja és a 176. § (3) bekezdése értemében visszautasításnak lett volna helye.
- [9] 3. A másodfokú bíróság döntésével szemben az indítványozó az Alkotmánybírósághoz fordult. Az indítványozó a családi élethez való jogának sérelmét abban látta, hogy a bíróság nem vette figyelembe a gyermek tényleges érdekeit, illetve a kapcsolattartásra jogosult nagyszülő Alaptörvény XVI. cikkére visszavezethető jogait. Az indítványozó szerint kiüresíti a családi élethez való jog tartalmát az a jogértelmezés, amely szerint neki az elmaradt kapcsolattartás pótlását kellett volna kérnie a bíróságtól.
- [10] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített jog sérelmére is: álláspontja szerint a bíróság azzal, hogy kizárólag az elmaradt kapcsolattartás pótlására vonatkozó kérelem benyújtásának határidejének megtartottságát vizsgálta, az Alaptörvényben rögzített tisztességes tárgyaláshoz fűződő jog megsértését eredményezte, mivel szerinte a bíróság indokolatlanul megnehezítette, illetve ellehetetlenítette a jogorvoslati jogát. Az indítványozó utal arra is, hogy a támadott döntés a Bpnp. egyértelmű rendelkezésével ellentétesen, *contra legem* döntött az ügyben; az önkényes jogalkalmazás sértette az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.
- [11] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban járt el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése

értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

- [12] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [13] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [14] Az indítványozó saját ügyében jár el, megjelölte az indítványozói jogosultságát, valamint az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. Az Abtv. 30. § (1) bekezdéséből következően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a jogerős döntést 2025. augusztus 13-án vette kézhez a letöltési igazolás tanúsága szerint, amely döntés elleni alkotmányjogi panaszt 2025. október 13-án – határidőben – nyújtotta be a bírósághoz.
- [15] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek részleteit az (1a) és (1b) bekezdések szabályozzák.
- [16] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c)* pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d)* pont]. További feltétel, hogy az indítvány részletes indokolást tartalmazzon, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jog sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pont]. Az indítványozó az Alaptörvény VI., XVI. és – tartalmilag – XXVIII. cikkeiben rögzített jogainak sérelmét állította. E rendelkezésekkel összefüggésben az indítvány részletes indokolást tartalmazott, ezek vonatkozásában az indítvány eleget tesz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés követelményeinek.
- [17] Az indítványozó kifejezetten kérte a vonatkozó bírói döntés megsemmisítését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pont]. Megállapítható az is, hogy a támadott döntéssel szemben nem állt további jogorvoslat az indítványozó rendelkezésére.
- [18] 5. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi

jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [19] Az indítványozó mind az Alaptörvény VI. cikkének, mind XXVIII. cikkének sérelmét ugyanarra az okra vezeti vissza: a másodfokú bíróság mást tartott a perindításra nyitva álló határidő kezdőnapjának, mint az elsőfokú bíróság, és mint ami az indítványozó szerint a jogszabályból következik.
- [20] A Bpnp. 22/B. § (3) bekezdése a következőképp rendelkezik: „A kérelmet a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésétől vagy annak a kérelmező tudomására jutásától számított 30 napon belül lehet előterjeszteni. A határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a kérelmet legkésőbb e határidő utolsó napján ajánlott küldeményként postára adták. A határidőt az elmaradt kapcsolattartás pótlása esetén a kapcsolattartás pótlására megállapított legközelebbi megfelelő időpont lejártától kell számítani”. A rendelkezésből egyértelmű, hogy a bekezdés első és harmadik mondatai eltérően határozzák meg az elmaradt kapcsolattartás pótlásával és a jövőbeli kapcsolattartás rendezésével összefüggő határidő kezdőnapját. Az ügyben eljáró bíróságok döntései közötti különbséget nem az Alaptörvény, de még csak nem is valamilyen jogszabály eltérő értelmezése eredményezte, hanem az, hogy az indítványozó kérelmét értelmezték különbözőképp.
- [21] Az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre abban a kérdésben állást foglalnia, hogy az indítványozó kérelme mire irányult. Az okirati kérdés, mint ahogyan a bizonyítási kérdések általában, az általános hatáskörű bíróság hatáskörébe tartoznak; e vizsgálatnak eredményét az Alkotmánybíróság nem mérlegelheti felül. Önmagában az a körülmény, hogy a bíróság a vonatkozó jogszabályok értelmezése révén arra a következtetésre jutott, hogy az elmaradt kapcsolattartás pótlására irányuló kérelem elkésett, nem veti fel az Alaptörvény VI. és XXVIII. cikkeinek a sérelmét.
- [22] 6. A fentiek alapján az indítvány nem veti fel sem bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. Így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-a, valamint az 52. § (1b) bekezdés b) pontja szerinti feltételnek, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján – figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is – visszautasította.

Budapest, 2026. május 12.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró*

*Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró*